

Utassy József

LABIRINTUS

Én Ariadném,
úrnóm,
szerelmem:

elfognak lassan az ifjak,
lányok.

Megyek a Minotaurosz ellen,
megölöm még ma,
ha rátalálok.

Zeuszra mondom,
nem remeg térdem!

Hited fonala
ad erőt, reményt:

vársz a labirintus előtt
fényben,

és nézzük egymást hosszan,
te meg én.

Szabó Magda

AZ ÖZVEGYEK EBÉDJE

Az intézmény fogalma anyámtól származott, aki elképzelhetetlennek tartotta, hogy meg ne ossza a gyermektelen, férj nélkül magára maradt rokonnal vagy barátal az ünnep örömét. A részben kenyérrel, részben ostyával áldozó családtagoknak, jó embereknek kijárt a jelzés, mégiscsak tartoznak valakihez, anyám gyerekkori árvaságában megtanulta, milyen az egy szál lét emberi háttér nélkül. A hideglelés rémület, a gyanú, hogy bárki életében adódhat olyan helyzet, amikor tudomásul kell vennie, egészen magára maradt, és nincs mellette a megterítésre is méltatlanná vált asztalnál csak egy sor emlék, egyébként nekem is legkorábbi eszmélésem egyik rémképe volt. Én